

vezi

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Sestanki in udeležba

Prav bi bilo, da preko Vezila kot sredstva za množično obveščanje povemo, kako je z udeležbo na naših sestankih. Če hočemo, da bo sestanek uspel, mora biti prisotnih večina povabljenih. Razen tega mora biti sestanek dobro pripravljen. Delegati morajo dobiti pravočasno v roke gradivo. Mislim, da v tem grmu tiči zajec.

Po bucike

Zgodi se, da zmanjkajo bucike. Nekje jih je treba stakniti. Delavka iz Dobove se je odpravila ponje. Z avtomobilom, ki pa se ji je med potjo pokvaril. Ni oklevala. Spotsodila si je kolo in se več kilometrov daleč pripeljala nazaj v Dobovo. Z bucikami. In delo je teklo naprej!

Skorajda nimamo sestanka, kjer ni problem sklepčnost. Dogaja se tudi, da mora predsednik delegacije posameznike dobesedno prositi, naj pridejo na sejo. To se mora končati! Premalo je namreč, da se samo nekateri zavedajo svojega delegatskega poslanstva, drugi pa ne.

Zdi se mi, da delegati posameznega organa upravljanja ali družbeno-politične organizacije nimajo razčiščenih pojmov, kaj pomeni biti delegat. Delegat je dolžan prihajati na sestanke. Dolžan pa je tudi aktivno sodelovati, saj je za svojo delegatsko nalogo odgovoren širšemu krogu ljudi, ki so ga izvolili v to delegacijo. In tem ne bi smelo biti vseeno, kdo je delegat in kakšen je, saj je od odločitev odvisen naš obstoj in naš napredek. Ne sme nas biti strah, da jih bomo zaradi svojih stališč dobili po glavi. Vsakdo ima pravico izraziti svoje misli, stališča in njih

ga nima pravice zato ukoriti. Tako tudi jasno piše v našem statutu. Bodimo resni in zavedajmo se, da so minili časi, ko so o pomembnih posameznostih lahko samostojno odločali posamezniki.

Čas je, da se delegati zavedo pomembnosti in odgovornosti svojega dela! Da je temu tako, bodo dokazali s tem, da se bodo udeležili sklicanega sestanka in da se bodo bolj zavzeli za skupno reševanje nastalih problemov. Delovni ljudje naj zahtevajo od izvoljenih delegatov, da v redu opravljajo svoje delo. Če bomo na tem področju bolj zaživel, bodo sestanki krajši in manj jih bo. Delavci razpolagajo z ustvarjenimi sredstvi, a tudi s svojim delovnim časom.

Če se bomo zresnili tudi na tem področju, rezultati ne bodo izostali.

TONE MATJAŠIČ

Na sliki so šivilje v našem kreatorskem oddelku v Ljubljani, v Tomsičevi 1. Imajo polne roke dela, prostore pa precej tesne. (Foto: Pavle Riznič)

Veliko nas je v podjetju in kjer je veliko ljudi, je veliko napak in veliko težav, ki jih lahko rešujemo znotraj kolektiva. Pošteno in strpno. Ljudje smo pač takšni, da radi raztrobimo stvari daleč naokrog in tako vedo o naših težavah – resničnih ali izmišljenih – včasih prej v Novem mestu, v Ljubljani ali še kje drugje kot doma. Sami skrbimo za senzacionalnost, ki nam prej škodi kot koristi, sami napihujemo in razpihujemo stvari. Eni zavestno, drugi iz naivnosti, tretji morda zato, da povedo kaj novega. Še „neskühane“ zadeve obkrožijo stanovanja, ljudje potem sklepajo, dodajo, iz privošljivosti, iz želje po še hujšem „skandalu“. Kjer se ne zgodi nič velikega – in tako je navadno v majhnih mestih – radi naredimo iz muhe slona, ker si želimo dogodkov, velikih, pomembnih, šokantnih, če že hočete. Nekateri posamezniki so dobesedno speci-

Iz muhe slona...

alizirani za raznašanje, za natolcevanje; časopisni, radijski in televizijski poročevalci so proti njihovi hitrosti pravi polži! Posamezniki vedo vse: kdo je kaj rekel, kdo je kaj delal v preteklosti, kakšne so rodbinske zveze posameznikov itd., skratka, o človeku vedo več kot ve, revež, sam o sebi...

Ti neuradni poročevalci delajo slabo uslugo sebi, svojim sodelavcem in podjetju, v katerem so zaposleni. Prav bi bilo, če bi za hipec pozabili na druge in bi se končno zazrli v lastni obraz. Morda bi videli, da le ni tako brezmadežno čist.

T. G.

Verifikacija šole

Na poklicni tekstilni šoli je bila 28. 1. 1975 komisija, ki jo je z odredbo imenoval republiški sekretariat za prosveto in kulturo, da ugotovi pogoje za samostojno delo poklicne tekstilne šole.

Nekaj pomanjkljivosti bo treba še odpraviti, predvsem pa poskrbeti za ustrezen pedagoški kader, ua bo lahko poklicna tekstilna šola verifikirana.

Disciplina, red, odgovornost...

To so besede, ki veliko pomenijo. Prevedene na jezik naše delovne organizacije pomenijo: kvaliteto, povečano storilnost, modne novice, pravočasno dobavo pošiljk, dobre poslovne uspehe, povečanje družbenega in osebnega standarda. In še in še.

Ne bi mogli reči, da pri nas ni discipline, reda in odgovornosti. V naši delovni organizaciji združuje svoje delo velika večina tovarišic in tovarišev, ki teh besed nimajo le na jeziku, ampak tudi v srcu, se po njih ravna pri vsakdanjem delu za stroji, v pisarni, pri poslovnih

pogovorih itd. Imamo sodelavce, ki bi jih vsak kolektiv z veseljem in z odprtimi rokami sprejel. Ti so vlagali in še vlagajo del sebe v našo — v Beli krajini tudi največjo — delovno organizacijo, kjer si tudi samoupravljanje z velikimi koraki utira pot. Pa vendar...

O tem „pa vendar“ bi želel napisati nekaj besed. To naj bi bil poziv vsem, da tudi tam, kjer discipline, reda in odgovornosti ne izvajajo dosledno v vsakdanji praksi, to popravijo. Tistim pa, ki tega ne želijo ali nočejo, moramo v najkrajšem času povedati, da delujejo škod-

ljivo za interese svojih ožjih delovnih skupin in podjetja kot celote. Takim ni mesta med nami!

Ne smemo pozabiti, da je današnje tržišče zmeraj zahtevnejše. Uspela bo lahko le tista delovna organizacija, ki bo pravočasno dobavljala modno interesantne izdelke po primernih cenah. Kupca ne zanimajo težave kolektiva, ki to proizvaja. Ne zanima ga, kdo v podjetju je kriv slabe kvalitete, pač pa s črnimi očmi gleda na ves kolektiv. Če kupec ni zadovoljen s tem proizvajalcem, gre k drugemu, saj je dandanes izbire precej. Ali smemo torej dovoliti, da tisti, ki ne spoštujejo reda, discipline in odgovornosti (kar je lepo zapisano v členu 100 statuta podjetja), škodujejo in izpodkopavajo ugled celotnemu podjetju? Ne! Zato tovarišice in tovariši — sodelavci v organih upravljanja, v družbeno-političnih organizacijah, na delovnih mestih v delavnici ali v pisarni, poglobimo se v položaj! Analizirajmo stanje v svoji okolici in odpravimo napake, kjer jih zasledimo. Moramo biti bolj odločni, bolj dosledno in strogo moramo ukrepati proti tistim, ki ne uresničujejo sklepov. Odpraviti moramo familiarnost in na vsakem koraku imeti pred očmi, da smo samoupravljalci ne samo v pravicah, ampak tudi v svojih dolžnostih. Potrebne je več samokritike, konstruktivne kritike in klicanja na odgovornost.

Pomanjkljivosti, za katere smo slišali na delavskem svetu podjetja, na sejah delavskih svetov v TOZD itd., lahko največkrat sami odpravimo. Z vztrajnostjo, doslednostjo in poštenimi medsebojnimi odnosi smo to sposobni urediti.

Velika večina naših izdelkov gre v tehnološkem procesu skozi štiri proizvodne faze: kodranje, pletilnico, barvarno in konfekcijo. To pomeni, da smo tudi pri delu tesno med seboj povezani. Vsak na svojem delovnem mestu neposredno ali posredno vpliva na končen rezultat izdelka, poslovni uspeh in na svoj osebni dohodek. Vsak torej lahko na svojem mestu praktično doživlja ustavno načelo „da uživamo sadove svojega dela in materialnega napredka družbene skupnosti“.

V tem članku ne bi mogel naštetih vseh napak, površnosti in malomarnosti, ki jih odkrivamo. Sami zanje veste, želel pa bi, da se take stvari nikdar več ne bi ponovile. Vemo, da smo ljudje, vsak s svojimi napakami, da nismo zmeraj enako razpoloženi, toda večina delavcev želi in zahteva, da pomanjkljivosti odpravimo. Tistim, ki temu nasprotujejo, pa kaj hitro pokažemo vrata.

Tisti, ki zamujajo delo, ki neodgovorno in malomarno opravljajo svojo dolžnost, ki dopuščajo sodelavcem, da delajo tudi zanje, ki prav nič ne prispevajo, da bi stanje popravili in utrdili red in disciplino ter odgovornost ter zdrave odnose — naj se nad seboj zamislijo, dokler je še čas.

Naj bo ta prispevek začetek akcije za povečano delovno in tehnološko disciplino, za večji red in odgovornost vseh zaposlenih, hkrati pa začetek konca za one, ki vsega tega nočejo razumeti.

DRAGO ŽVAB

Razpeta med domom in tovarno

V TOZD konfekcija Dobova sva se pogovarjala z IVKO CETIN o prvih časih samoupravljanja pri nas. Ivka Cetin je bila najprej predsednica upravnega odbora, dvakrat zapored članica DS, pozneje pa njen predsednik.

— Kako je bilo v tistih pionirskih časih našega samoupravljanja?

„Od prvega dne dalje so nas vseskozi spremljale težave. Za vse nas je bilo to nekaj novega, nekaj nenadnega, lepega, a zahtevnega. Vodialni delavci so se v začetku zelo težko privadili samoupravljanju. Prej so se čutili „absolutne vladarje“, prelomnica se jim je zdela nemogoča. Delavsko samoupravljanje so imeli za neko vrsto sindikata. Delavsko samoupravljanje je „zavladalo“. Vem, da je bila takrat predsednica Ivanka Urek.“

— Ste tudi danes v kakšnem samoupravnem organu?

„Ne, nisem. Tu so leta, utrujenost. Premalo sem izobražena za tako zahtevno nalogo. Samoupravljanje zahteva veliko znanja. Ne bi bilo odveč, če bi pripravili za samoupravljalce tečaj, seminarje. Težko je biti žena in samoupravljalca. Dom hoče svoje, tovarna svoje. Žena je razpeta med domom in fabriko.“

— Zaupate mladim?

„Popolnoma. Na mladih stoji svet, pravi pregovor. To je res. Je pa razlika med našo mladostjo in mladostjo teh mladih ljudi. Lepo jim je, kot je bilo po svoje nam...“

In obujajo spomine na brigado, na čas, ko je bilo v podjetju manj ljudi. Zato je bilo delo prijetnejše, več se je vedelo, več odkritosrčno razpravljalo. Vedeli so za vsak košček blaga, za vsak izdelek, vsakega kupca. Bili so kot velika družina. Danes pa... Človek se izgubi v materialu, v hitrosti, v živčnosti. Ivka Cetin dela dvaintrideset let; osemindvajset let dela v tem podjetju in prijetno je z njo kramljati. Ob spominih se ji zarosijo oči. Spomini so vrag: človeku zaigra srce, beseda postane tišja in ljudje se nekako zblizamo. Sedanjost nas preveč ločuje, nas dela tujce, slučajnostne znance.

T. G.

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta FRANCA KOLENČA se najlepše zahvaljujem sodelavcem in sindikalni organizaciji TOZD Mirna peč za podarjeni venec in izrečeno sožalje.

MARIJA KOLENČ

Za mlade: izlet v Selce

Mladinska turistična poslovna izletnica iz Novega mesta organizira 7., 8., in 9. marca prijeten izlet v Selce. V ceno 400 dinarjev je vključeno: prevoz v obe smeri, penzijske usluge, vstopnina na ples, neomejeno število kopanj v bazenu, uporaba kegljišča v času tekmovanja, izlet z avtobusom ob obali, stroški organizacije in vodičev.

Kogar izlet zanima, se lahko prijavi do 20. februarja pri tovarišici Mirjani Vrlinič. Prvi obrok — 200 dinarjev bo treba plačati ob prijavi, naslednjih 200 dinarjev pa do 20. marca.

V Dobovi imajo lepo urejeno kuhinjo. Ko sva pred kratkim s Pavlom pridivila tja, sva bila lačna kot volkova, pa ne dolgo. Prijazna kuharica nama je postregla s kranjskimi klobasami. Verjamem, da so zaposleni zadovoljni s prehrano! (Foto: Pavle Riznić)

Kritično in samokritično

26. januarja je bil v TOZD Dobova občni zbor sindikalne organizacije. Lahko rečemo, da je ta osnovna sindikalna organizacija ena najbolj delavnih ne samo v okviru podjetja BETI, temveč v brežiški občini. Osnovno nalogo sindikata v lanskem letu: samoupravno organiziranje v TOZD, so opravili. Deluje 6 samoupravnih delavskih skupin. Sindikat je bil aktiven tudi pri evidentiranju kandidatov za Zvezo komunistov: lani so sprejeli v članstvo ZK pet zaposlenih.

Razpravljali so o štipendiranju v TOZD in v občini ter se zavzeli za dobro politiko štipendiranja, ker se zavedajo, da potrebuje gospodarstvo dober in šolan kader. Prav tako si je sindikat prizadeval za resnično uveljavitev samoupravnih odnosov v delavskem svetu TOZD, kot na vseh drugih področjih.

Veliko je bilo narejenega tudi v prid rekreacije delavcev, za nabavo ozimnice, sindikat pa je začel tudi akcijo, ki naj bi pripomogla, da bi čimprej začeli z gradnjo družbenih stanovanj za potrebe TOZD.

Po poročilu predsednika je sledila živahna razprava. Kritično in samokritično so ocenili stanje v TOZD in v podjetju. Ostro so postavljali vprašanja zaradi občasnega pomanjkanja dela in slabe kvalitete pletiva. Niso slepomišili okrog odgovornosti posameznikov in služb.

Člani zbora so zahtevali, da se napake čimprej popravijo. Samokritično pa so načeli tudi delo v osnovni organizaciji sindikata. Člani samoupravne delavske kontrole so prosili, da bi jih natančneje seznanili z njihovimi nalogami in dolžnostmi.

Udeleženci zbora so razpravljali tudi o odstopu glavnega direktorja Vladimira Gošnika. Izrazili so zaskrbljenost za nadaljnji razvoj podjetja, radi pa

bi videli, da bi direktor ostal na položaju. Seveda pa bi mu morali vsi nuditi večjo podporo v dejanjih in ne le v besedah.

Sindikat je sprejel še načrt dela za novo obdobje, ki nakazuje zahtevne naloge in bogato dejavnost. Udeleženci zbora so izvolili novo vodstvo. Želimo, da bi bili vsi občni zbori podobni dobovškemu: bili naj bi kritični in tudi samokritični.

TONE MATJAŠIČ

To so odločitve

Odbor za splošne zadeve in informiranje je sprejel naslednje sklepe:

— Klubu Belokranjskih študentov v Ljubljani, ki združuje študente na visokih in višjih šolah iz občin Črnomelj in Metlika, se za organizacijo srečolova odobri za 200 din izdelkov.

— Društvu paraplegikov SR Slovenije se za organizacijo srečolova odobri za 300 din naših izdelkov.

— Mestni godbi iz Metlike se za organizacijo srečolova odobri za 1.000 din izdelkov.

SKLEPI DELAVSKEGA SVETA:

— Delavski svet podjetja poblašča odbor za gospodarjenje, dohodek in nagajevanje, da lahko odloča o odpisih reklamacijskih zahtevkov enkratno do zneska 10.000 dinarjev.

— Sprejme se odpoved glavnega direktorja Vladimira Gošnika in se ga 1. j. aprilom 1975 razreši dolžnosti v podjetju BETI.

— V bodoče je kajenje na sejah delavskega sveta prepovedano.

Vabilo k sodelovanju

Delovna skupnost TOZD IC vabi k sodelovanju pri organizaciji dopolnilnega izobraževanja za vse zaposlene. Vsaka ideja in spodbuda je dobrodošla, prav tako pa tudi utemeljena kritika na pomanjkljivo delo v TOZD izobraževalni center.

Marsikaj nas moti

ZDENKA VOLARIČ je pripravnica, ki je končala tehnološko fakulteto v Zagrebu. Je inženirka. Čeprav je nekje slišala, da je na Gorjancih postavljen jez, ki brani visokoškolskemu kadru v Belo krajino, je poslala prošnjo. Zdaj je v Beti. Pravi, da se do nje vsi „fer“ obnašajo, da ji povedo, kar ji prša. Je pa kup stvari, ki jo motijo.

— Pravilnika o pripravniki v Beti še ni. Leto dni bom pripravnica. Lep osebni dohodek imam, to je res. Sem pa nezadovoljna, ker ne vem, kakšno delovno mesto bom imela, ko mine čas pripravnika. Ta negotovost slabo vpliva na počutje.

„Pogovarjate se s pripravniki. Kaj menijo?“

— Naokoli imajo veliko pripomb, ko pa je treba kaj uradno reči, molče kot ribe. Menim, da se s srednješolskim kadrom preveč pometa po podjetju, saj je malo takšnih, ki točno vedo, kaj naj pripravniki delajo. Selimo se iz sektorja v sektor. Če bi naprej vedeli, kje bomo pozneje delali, bi se v času pripravnika bolje poglobili v določeno delo.

„Veliko neurejenega je, se mi zdi.“

— Da se razumemo: jaz nimam težav. Občutim pa, da je srednješolski kader naperjen zoper nas z visokoškolsko izobrazbo. Večkrat je slišati pripombe, da šola ne pomeni veliko. Čudno: pravtisti, ki to najbolj poudarjajo, se sami vpisujejo v višje in visoke šole, da potem lahko mahajo okrog z diplomami. Priznam: ko človek pride s fakultete, še ni strokovnjak. Strokovnjaka je treba narediti v tovarni. To pa lahko naredi le v podjetju, ki ima razčiščene pojme tudi o pripravniku.

„Kaj je torej s pripravniki?“

— Pripravniki so ljudje, ki so še vedno pred vrati podjetja. Natančno bi bilo potrebno določiti delovna mesta, ki jih bodo po izteku pripravniške dobe zasedli pripravniki. Zagotavljam, da bi bil elan dela večji, a tudi morala. Tako pa...

TONI GAŠPERIČ

Snažilka in štedilnik

Naša snažilka (še zdaj mi ni jasno, zakaj snažilke malicajo v prostoru pred straniščem) je dobila stanovanje, manjkal pa ji je štedilnik. Napisala je prošnjo na ustrezeni organ, ki ji je dodelil zarjavel in star štedilnik, vendar na elektriko (kdo ve, če plošče res še grejejo?). Ženska je bila — razumljivo — razočarana, ko pa so jo pričeli sodelavci pikati, kdaj jim bo skuhalo kavo in podobne zafrkancije, so ji polico zdrsele solze.

Razmišljala je in ugotovila, da ne premore nikakršnega bogastva, ima pa oči, ki ji povedo, da štedilnik resda ni za v novo stanovanje, da je morda zaslužila kaj boljšega in da bi bilo veliko bolje, če ji ne bi ničesar dodelili, saj tako ne bi postala predmet zasmehovanja. (Štedilnik si je v elektro-delavnici ogledalo precejšnje število ljudi, ki so delili mnenje s snažilko, tovariš sekretar pa je napravil celo zapisnik.) In še nekaj je razmišljala snažilka: zakaj niso njej dodeljena štedilnika dali komu drugemu, ki je dobil stanovanje hkrati z njo. Zakaj ravno njej? Zato, ker je snažilka?

Zdi se mi, da njeno razmišljanje le ni tako izkrivljeno. T. G.

Poglobimo se v razlike!

Po zakonu o knjigovodstvu delovnih organizacij morajo v vseh kolektivih vsaj enkrat na leto narediti popis vseh sredstev in ga uskladiti s knjigovodskim stanjem. Zato so potrebni vsakoletni popisi zalog materiala, izdelkov, polizdelkov, drobnega inventarja in osnovnih sredstev.

Pri teh popisih pa vselej ugotavljamo razlike med knjižnim in dejanskim stanjem. Na sejah samoupravnih organov slede bolj ali manj žolčne razprave. Na koncu se stanje preknjiži tako kot je v resnici: na izredne dohodke ali izredne izdatke, ne da bi pri tem točno ugotovili vzroke in krivce za nastale raz-

like. Do zdaj so bili izgovori za nastale razlike v glavnem na račun neurejenih skladišč. Vprašanje je, če so res toliko kriva skladišča. Vemo, da so nekatera skladišča zaklenjena, pa vseeno prihaja do precejšnjih odstopanj od knjižnega stanja, kar kaže na nevestno poslovanje z materiali. Posledice takega poslovanja pa so lahko velike in hude.

Glede na število izdelkov, raznolikost materialov, drobnega inventarja, polizdelkov, gotovih izdelkov in pogostnih sprememb ter artiklov v naši delovni organizaciji, je res veliko možnosti za razne podzvestne napake: knjiženje na napačni konto, napačno zajeta količina, narobe zapisana mera in podobno. Ne smemo pa spregledati tudi možnosti subjektivnega činitelja, saj vemo, da imajo osebe, ki vodijo dokumentacijo, različno strokovno izobrazbo in imajo tudi različen odnos do dela.

Vse razlike med dejanskim in knjižnim stanjem bi morali bolj temeljito analizirati in pomanjkljivosti odpraviti, kar pa spričo obsežnosti dela ni vedno mogo-

če. Pri nas smo uvedli kontinuirane inventure, ki naj bi vse te napake odpravile, toda ena oseba pri taki množici materialov in pri takem obsegu poslovanja tega ne zmore. Potrebna bi bila najmanj tričlanska stalna inventurna komisija.

Na zadnji seji delavskega sveta podjetja smo obravnavali inventurne razlike. Določene so bile zadolžitve posameznikov in služb, ki naj bi poslovanje z materiali pripeljali na višjo raven. Videli bomo, koliko bo uspeha.

T. K.

NE ZAMUDITE REVIZORJA

28. februarja bo ob 19.30 v domu Partizana gostovalo Mestno gledališče ljubljansko s komedijo REVIZOR 74, avtorja Igorja Torkarja. Ljubitelji dobrih gledaliških predstav in smeja že sedaj opozarjamo na zanimivo prireditev. Vstopnice bodo v predprodaji v trafiki Flajšman.

Popularni avtomat

Pripeljali so nov stroj. Avtomat za pijačo. Za dinar lahko dobiš toplo in hladno kavo ali oranžado in limonado. Osvežitev. Med nami žive pa tudi prevaranti. Namesto dinarja vržejo v avtomat kos železa. Pijačo pa kljub temu dobe.

Goljufija za dinar!

Samoupravni akti

V IV tromesečju 1974 so zbori delovnih ljudi v TOZD in v DSSS sprejeli, pristojni samoupravni organi TOZD in DSSS podjetja pa razglasili naslednje samoupravne akte:

1. Statut podjetja
2. Statut TOZD Kodranka: Metlika
3. Statut TOZD Pletilnica Metlika
4. Statut TOZD Barvarna Metlika
5. Statut TOZD Konfekcija Metlika
6. Statut TOZD Konfekcija Črnomelj
7. Statut TOZD Konfekcija Mirna peč
8. Statut TOZD Konfekcija Dobova
9. Statut TOZD Izobraževalni center — Poklicna šola Metlika
10. Samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu (v vseh TOZD in DSSS je sprejeto enotno besedilo teksta tega sporazuma, ki se neposredno uporablja in izvaja kot samoupravni akt v

vsaki TOZD in DSSS v sestavi podjetja).

V posameznih TOZD je ta samoupravni sporazum podpisalo (obrazec GV-61) naslednje število delavcev:

TOZD Kodranka — Metlika	145
TOZD Pletilnica — Metlika	100
TOZD Barvarna — Metlika	76
TOZD Konfekcija — Metlika	306
TOZD Konfekcija — Črnomelj	203
TOZD Konfekcija — Mirna peč	97
TOZD Konfekcija — Dobova	133
TOZD IC — Poklicna šola — Metlika	10
DSSS Metlika, MS Ljubljana	— 246
Skupno:	1316

od 1436 delavcev, ki združujejo svoje delo v podjetju, kar je več kakor dve tretjini vseh delavcev.

1. V tisku, posebni prikladni brošuri, so naslednji samoupravni akti:

1) Temeljni samoupravni sporazum o združitvi TOZD v delovno organizacijo — podjetje,

b) Statut podjetja,

c) Samoupravni sporazum o ugotavljanju in delitvi dohodka ter osebnih dohodkov.

2. V pripravi za tisk so naslednji samoupravni akti:

a) Statut TOZD

b) Samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu.

Brošure so namenjene vsakemu delavcu, ki združuje svoje delo v delovno organizacijo „Beti“ — Metlika, vsem štipendistom ter novim delavcem. Naklada vsake brošure 2000 izvodov.

VPIS KONSTITUIRANJA DELOVNE ORGANIZACIJE IN TOZD V SODNI REGISTER ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA

Predznanba vpisa konstituiranja delovne organizacije in TOZD je izvršena pri okrožnem

Gospodarskem sodišču v Ljubljani 27. 11. 1974, a vpis konstituiranja delovne organizacije in TOZD 24. 12. 1974 s sklepom okrožnega Gospodarskega sodišča v Ljubljani Srg 2136/74 na reg. vložku 685/00 za podjetje odnosno po TOZD:

- TOZD Kodranka Metlika reg. vložek 685/01
- TOZD Pletilnica Metlika reg. vložek 685/02
- TOZD Barvarna Metlika reg. vložek 685/03
- TOZD Konfekcija Metlika reg. vložek 685/04
- TOZD Konfekcija Črnomelj reg. vložek 685/05
- TOZD Konfekcija Mirna peč reg. vložek 685/06
- TOZD Konfekcija Dobova reg. vložek 685/07
- TOZD Izobraževalni center — Poklicna šola Metlika reg. vložek 685/08

Vpis konstituiranja delovne organizacije in TOZD bo objavljen v uradnem listu SFRJ.

Iz kadrovskega in splošnega sektorja

Zadovoljni s tako kulturo?

Vsi, ki smo malce povohali kulturo, na sestankih rdečih lic ugotavljamo, da ni tako, kot bi bilo želeli, da se ljudje ne zanimajo za kulturne akcije, čeprav plačujejo 0,58 od svojih bruto osebnih dohodkov, da pa na drugi strani cvete laži-kultura, se bohoti literarna plaža, na gramofonih pa se vrte solzave popevčice, kot da smo Jugoslovani prave mile Jere in ne narod herojev. To ugotovimo in še kaj hujšega, po sestanku pa zavijemo na špricar; zadeva se seveda ne popravi in je naprej vse po starem. Le kje kak razvneti kulturnik benti in si žre živce zaradi takega in podobnega stanja, ki bo toliko časa mizerno, dokler ne bomo iz svojih glav pregnali misli, da je kultura le stvar kulturnikov in ne nas vseh.

Najbrže so minili časi, ko so bili ljudje zadovoljni, če so videli na mizi polno skledo žgancev, polič vina in če se jim je iz kota nasmihala

dična devotka ali namiguša kakšne druge sorte.

Kulturo delavcem!

Toda, kaj smo naredili, da bi delavci res uživali kulturne sadove in da bi razpolagali s kulturnimi dobrinami, če že odpravljajo denar zanje? Malo, kajti kulturo in vse, kar k njej sodi, smo odrinili na slepi tir. Kultura se je, zdi se mi, umaknila hiperprodukciji, glasbo so zamenjali programerji in kje kakšen koncert jemljemo za navlako ali za muho kakšnega malce premaknjenega glasbenega zanesenjaka. Drugače si ne gre razlagati dejstva, da je dvorana v mnogih primerih napol prazna in da obiskujejo filmske predstave napol okajeni mladeniči ali ljudje, ki bi radi na toplem preživeli dve uri dolgočasno-zamegljenega večera.

Kulturo delavcem!

Sindikalna organizacija kupuje jeseni krompir in jabolka za delavčev želedec; kot zelen pes redki pa so pri-

meri, da bi taista organizacija kupila nekaj deset vstopnic za predstavo, da bi naročila avtobus za ogled prireditve v Ljubljani ali Zagrebu, da bi prenesla kakšno likovno razstavo v tovarniške prostore, pripravila recital. Mor-da kaj podobnega.

Kulturo delavcem!

Blizu so dnevi, ko bodo predstavniki samoupravnih interesnih skupin marširali po delovnih organizacijah, razlagajoč programe za leto 1975. Programe in potrebe po sredstvih. Med njimi bodo tudi predstavniki temeljne kulturne skupnosti. Delavci bodo poslušali in končno dvignili roke ter s tem potrdili prispevno stopnjo. Strah me je, da je to tudi edini vpliv na kulturno dogajanje v našem mestu. Mislim: vpliv neposrednih proizvajalcev, ki jim moramo dati kulturo.

Več zanimanja, tovariši, ne bi škodilo nikomur.

T. G.

Na mlade prenašamo

ZOFIJA VERBANČIČ iz Dobove je bila predsednica delavskega sveta, večkrat članica DS, bila pa je tudi članica upravnega odbora. Trenutno ni več. V podjetje je prišla 17. marca leta 1948.

„Začetek je bil kritičen, težave so bile na dnevnem redu, toda borili smo se, vztrajali smo. Mladim večkrat pravimo, kako smo se odpovedovali vsemu, da smo lahko kupili stavbo, da smo zgradili novo, da je bilo veliko udarniškega dela. Tako smo, na primer, zgradili združni dom, punce so hodile v brigade. Vse nas je prevečala misel za skupnost. Danes smo bolj vsak zase, bolj egoistični. Bili so časi, ko smo delale vso noč po teden dni, potem pa smo teden dni počivale, ker ni bilo dela.“

— Kakšna je še razlika med preteklostjo in sedanjostjo?

„Danes imajo delavci več besede kot kdajkoli prej in v kateremkoli drugem sistemu. Mislim pa, da imajo nekateri premalo znanja za tako odgovorno nalogo. Delegatski sistem je precej zapleten in zahteva od delegata zrelost in tehtnost.“

— Dolgo ste že v podjetju. Kaj vas moti?

„Dostava materiala iz materialnega podjetja je velikokrat slaba. Pošljejo, na primer, sintetiko, pomožnega materiala pa ne.“

— Kako gledate na prihodnost?

„Optimistično. Vidim, da so se nekateri mlajši sodelavci lepo izkazali. Prav je, da mladi prevzemajo odgovornejše naloge. Naj se počasi navadijo resnega in poštenega dela. Ne bi bilo prav, če bi propadlo to, kar smo z muko ustvarili.“

T. G.

Molk je zlato

Še vedno, žal, prevladuje mnenje, da je najbolje molčati. Ljudje upoštevajo ljudsko modrost, da je govoriti srebro, molčati pa zlato, ker imajo morda iz preteklosti slabe izkušnje. Nema lokrat sem že slišal in še slišim: „Povedal bi o tej in oni napaki, o tem in onem človeku, a sem raje tiho. On je na položaju, verjeli bodo njemu, ne meni. Lahko sem ob službo!“ Resnici na ljubo — ljudje zavoljo tega molče. Kot ribe. Mislim — uradno molče. Ob šankih pa se razvije debata, razvežejo se jeziki in človek marsikaj zve (koliko pogovorom verja-

mete, je odvisno od vas samih).

Taktika pogovorov za točilno mizo je strel v prazno, kajti problemi se rešujejo kjer so nastali: tovarniški v tovarni, partijski na sestanku, pijani prepiri pa za šankom. Vse na svojem mestu in ob svojem času. Mislim, da je preteklost, ko je bil delavec ukrojen za pošteno besedo in jasno misel. No, naj bi bila preteklost.

Poznam ljudi — sedijo na sejah samoupravnih organov. Ko se razpravlja o določeni stvari, ne odprejo ust. Modro molče, kdaj pa kdaj se nasmehnejo, da človek ne more ugotoviti njih misli. Po seji se odpro. Imajo vrsto predlogov, pripomb, sklepov. Le zakaj niso povedali tega v „regularnem“ času. Strah? Modrost? Ščitenje hrbta? Hinavščina? Kdo ve?

Poznam tudi ljudi, ki imajo dvojne misli: ene za sestanek, druge za nevezan pogovor. Preračunljivo razpravlja o zadevah; ne iz prepričanja ampak zato, ker so

pravočasno ugotovili, kaj je treba govoriti. Preprosti ljudje bi temu rekli: „Pogrontal je, kam vleče veter.“ In nekateri čudovito razpnejo svoja jadra, krila, če hoče, in s svojo dvoličnostjo daleč prilete. Do postavljenega cilja.

Potem so zadovoljni z blazino in s salom, ki se jim prične nabirati okrog pasu. Če si z volkovi, tuli po volčje, če si med ovčami, blejaj. Tega tuli — blejalnega sistema se poslužuje veliko ljudi. S tem delajo zgago.

Nemalo pa je tudi takšnih, ki so telesno prisotni na sestanku, njih misli pa plavajo po travnikih in vinogradih, po dopustniških dneh in po belih nogah belih deklet. Ker se, žal, aktivnost meri po obiskovanju sestankov, niso imenovani nikoli na tapeti kritike. S svojo telesno prisotnostjo se zaščitijo. Če moram iti v cerkev, ni nujno, da molim boga, je vodilo takšnih in takim podobnih. Od tod mlačnost članstva te ali one organizacije, odbora, sveta itd.

Sprevideti bi bilo treba, da je od naše splošne aktivnosti odvisen naš skupen uspeh!

TONI GAŠPERIČ

Zahvala

Ob izgubi drage mame **MARIJE ČRVAN** se zahvaljujem vsem sodelavcem **TOZD „BETI“** Mirna peč za podarjeni venec in izrečeno sožalje.

ALOJZ ČRVAN

Ukinitev nočnega dela za žene

Jugoslavija je med podpisnicami konvencije o ukinitvi nočnega dela mladine in žensk. Slovenski sindikati in drugi re-

publiški forumi so sprejeli naloge, da se v Sloveniji ukine nočno delo za ženske in mladino do konca leta 1977.

Za ta korak so bili sprejeti tudi določeni sklepi, ki narekujejo, da se ukinitev rešuje postopno, kajti takojšnja ukinitve ni mogoča, ker ima lahko daljnosežnejše posledice, kot so: nedoseganje planiranih količin, morebitne brezposelnosti itd., skratka: takojšnja ukinitve ne bi bila mogoča.

V TOZD kodranka in volna smo s prvim januarjem ukinili nočno delo za ženske. Od takrat dalje delajo v tej TOZD v dveh izmenah, in sicer vsak dan. Na račun tega smo zmanjšali število delavcev v proizvodnji, tudi nekateri stroški so se zmanjšali, kot na primer: poraba električne energije, dodatek na nočno delo itd.

Če smo hoteli izpeljati tako odločitev, smo morali nujno nekaj preurediti. Strokovni kolegij TOZD je na eni svojih sej proučil predlagane ukrepe, s katerimi je bil prikazan učinek te poteze. Člani kolegija so predlagali elaborat proučili in predlagali DS TOZD, da odobri sredstva za modifikacijo nekaterih strojev pri fazi predelave preje. Tako smo dva stroja temeljito pre-

delali, enega pa le delno. Nastali so seveda stroški, ki bremenijo TOZD, vendar se bodo v kratkem izplačali. S to predelavo strojev smo dosegli, da dobivamo enojno prejo, primerno za pletenje, že na prvi fazi proizvodnje. Že na fiksnem stroju torej dobimo bikonusen navitek in naoljeno nitko, kar zadostuje, da gre navitek na pletilne stroje. Tako je odpadlo delo na previjalnih strojih, ki je dokaj zamudno in povezano z dodatnimi stroški.

Proizvodni cikel pri termofiksirnih strojih teče še naprej dan in noč tako, da delata v nočni izmeni le dva delavca in vodja izmene. Predhodni izmeni uredita vse potrebno za nočno delo.

Rezultati poslovanja v prvem mesecu po novem sistemu dela kažejo, da smo se pravilno opredelili in da smo dosegli zadovoljiv učinek. S člankom sem hotel ponazoriti to, da smo z eno potezo zadostili zakonskim predpisom in dosegli, da dosežemo z manjšimi stroški iste rezultate kot smo jih pred to odločitvijo.

TONE MATJAŠIČ

Naš vsakdan

Tokrat pogovor iz Črnomlja. Nisva prav nič filozofirala. Ženska - ANGELOVSKI - pač rada govori. In kuha. Kaj dela raje, je težko ugotoviti. Najbrž ima rada oboje. To je njen problem.

„Novembra je bila odprta nova menza. To je velika pridobitev za našo TOZD. Za zdaj pripravljamo samo malice, kosil ne. Morda jih bomo kdaj.“

— So ljudje zadovoljni s tem, kar jim skuha?

„Upam, da so. Sicer povprašajte ljudi. Laže vam bodo povedali. Ocenjevati svoje delo je najtežje.“

— Lačen sem. Imate kaj za pod zob?

„Nič. Vse je pošlo. Danes sva pripravili golaž in makarone. Vse so pojedli. Za enkrat pripravljamo enojno malico.“

— Kaj pogrešate?

„Zdaj delava dopoldne dve, popoldne ena. Potrebno bi bilo zaposliti vsaj še eno žensko. Dela je precej. Točimo tudi pijačo.“

— Kdo vam nabavlja hrano in druge, za kuhinjo potrebne stvari?

„Same. Kupujemo v mesnici in v zadrugi. Pri privatnikih bolj malo.“

— Zakaj?

„Ne vem. Toda z zadrugo se da nekako laže urediti račune. Čisti računi, dobri prijatelji.“

T. G.

Včlanite se v blagajno samopomoči!

Verjetno vam je že znano, da obstaja v tovarni Beti blagajna samopomoči, ki je prostovoljna organizacija članov sindikata. Ustanovil jo je izvršni odbor sindikalne podružnice „Beti“ Metlika 1. III. 1965. Njen namen je zbirati prihranke in nuditi članom samopomoči posojila.

Član blagajne vzajemne pomoči je lahko vsak član naše delovne skupnosti. Najnižja vsota, ki jo posamezni člani vlagajo v blagajno vzajemne pomoči, je 10 din mesečno, najvišja mesečna vloga pa je odvisna od posameznega člana. Do sedaj najvišja vplačila znašajo 200 din. Pravico do posojila imajo vsi člani blagajne vzajemne pomoči, vendar pod naslednjimi pogoji:

1. da so člani blagajne vzajemne pomoči najmanj 3 mesece;
2. da imajo dva poroka, ki sta tudi člana vzajemne pomoči.

Višina posojila znaša zaenkrat največ 2.500 din. Poso-

jeno vsoto denarja mora posojiljemalec vrniti najkasneje v dvanajstih mesecih. Pravico do novega posojila si član pridobi potem, ko je že odplačal staro posojilo. Obresti na posojilo so minimalne in znašajo le 2 % od izposojene vsote.

Število članov v januarju 1975:

— DS skupne službe:	90
— TOZD kodranka in volna:	27
— TOZD pletilnica:	23
— TOZD barvna:	11
— TOZD konf. Metlika:	58
— TOZD konf. Črnomelj:	1
Skupaj:	210

Na koncu naj izrabim priložnost in povabim vse člane naše delovne skupnosti naj se vključijo v blagajno vzajemne pomoči, kajti čim več se bo v blagajno stekalo denarja iz mesečnih vlog, tem laže bo poslovanje in ugodnejši bodo lahko pogoji za najetje posojila.

MILAN BRAČIKA

Betka iz BETI

BETKA IEVAI mi je gledala pod svinčnik in pripomnila, ko sem zapisal njen priimek. „Na koncu napišite i.“ Napisal sem ga. Je prav?

„Rojena sem bila v Dolenjcih pri Stranski vasi. Bila sem edinka. Doma smo imeli nekaj zemlje in mlin.“

— Še melje?

„Ne. V osnovno šolo sem hodila v Podzemelj in v Gradac. Tri leta sem preživela v obrtni šoli v Črnomlju. Po končani šoli sem se zaposlila v Beti Metlika, kjer sem delala tri leta. Nato sem se poročila in sem opustila službo za osem let, ker sem rodila dve punčki in fantka. Ko so otroci malo porasli, sem se zaposlila v Beti Črnomelj.“

— Kaj delate?

„Sem pregledovalka gotovih izdelkov. Norma je visoka, zato lahko človek sprežeda kakšno napako.“

— Kaj trenutno delate?

„Pregledujem otroške kompletne Borko. V osmih urah jih moram pregledati dvostideset.“

— Koliko zaslužite?

„Osebni dohodek je odvisen od vrednosti točke. Tako dobim od 1800 do 200 dinarjev. Da, tudi mož je zaposlen. V rudniku Kanižarica. Dela veliko nadur, zato prinese domov tudi po 4.000 dinarjev.“

— Ste petčlanska družina. Kako se preživite?

„Gre, četudi moramo plačati in kupiti prav vse. Vrta ali kaj podobnega nimamo, da bi si kaj pridelali. Živimo od plače.“

— Si lahko ob tako visokih cenah kaj posebnega privoščite?

„No, ostane le toliko, da gre lahko družina med dopustom na morje. Lani smo bili, na primer, v Umagu. Teden dni. Lepo je bilo.“

T. G.

Kreatorke v Ljubljani s polno paro pripravljajo jesensko-zimsko kolekcijo 75. Jadikujejo, da ne dobe pravočasno ves potreben material. Zaupale so mi hkrati, da bodo pri perilu prevladovali živahni tiski. (Foto: Pavle Riznić)

Polletje je za nami

Morda bo izzvenelo čudno, če povemo, da je tudi v šoli plačilo po rezultatih dela. Učenci so prejeli polletna obvestila o učenem uspehu. Njihovi obrazi so bili nasmejani, zaskrbljeni, žalostni, nekateri celo malce cinični. Tako je. Za prizadevnost, trud in učni uspeh so bili ocenjeni resda s številkami. Ugotovimo, da bi bilo lahko boljše.

Nekaj splošnih navodil in spodbudnih besed je premalo za mladega, razigranega dekliča ali fantiča. Razredniki in učitelji bodo morali pri vsaki učni uri še bolj z vzgojnimi in poučnimi prijemi oblikovati učenčevo delovno zavest. Še malo in nekateri učenci bodo samostojno zakoračili v življenje. Tudi na delovnem mestu, v novi sredini sodelavcev, bodo potrebne tople, a tudi kritične besede.

Poprečni učni uspeh na poklicni tekstilni šoli je bil ob polletju 79,4 %. Najboljši so bili učenci 3. c razreda. Njim gre pohvala!

DRAGICA NENADIČ

Novo iz Mirne peči

Osnovna organizacija sindikata TOZD konfekcije Mirna peč je sprejela letni delovni načrt, iz katerega povzemamo važnejše naloge:

... Izvršni odbor bo politično ocenil uresničevanje samoupravljanja v TOZD in ugotovil, kje so še pomanjkljivosti, še posebno glede odločanja delavcev pri delitvi dohodka in osebnega dohodka.

... Ustavili se bodo ob življenjskih razmerah delavcev in predlagali ukrepe za izboljšanje: otroško varstvo, najnižji osebni dohodki, regresiranje dopustov, dopustovanje v lastnem domu v Seči itd.

... Predlagali bodo ukrepe za povečanje produktivnosti dela, varčevanje, boljše izkoriščanje notranjih rezerv ter za izboljšavo kvalitete dela.

... Spodbudili bodo člane samoupravne delavske kontrole k uresničevanju njihovih nalog, obenem pa jim nudili vso politično podporo za njihovo delovanje.

... Stalno bodo spremljali izvajanje pravilnika o delitvi kreditov za individualno gradnjo. Zavzemali pa se bodo tudi za pravilno dodeljevanje sredstev iz solidarnostnega sklada.

... Nepretgoma bodo skrbeli za izobraževanje delavcev.

... Zavzemali se bodo, da se poveča število krvodajalcev, zainteresirali bodo zaposlene za športne igre, organizirali izlete, ekskurzije, pripravljali bodo proslave ob najrazličnejših praznikih.

... Skrbeli bodo za nabavo ozimnice.

... Več pozornosti bodo posvečali kadrovski in štipenditorski politiki.

... Skrbeli bodo za varnost, za higieno in zaščito pri delu.

Po planu priredil
T. G.

Izpopolnjevanje

Člani osnovne organizacije ZK TOZD IC bodo imeli ob sobotah obvezno izpopolnjevanje v idejnosti pouka in programskih načelih ZKJ.

D. N.

Zahvala

Ob izgubi dragega očeta se toplo zahvaljujem sodelavcem iz TOZD volna kakor tudi sindikalni organizaciji za spremstvo in venco.

Marija Starc

Ljubljanski sejem MODA 75

Začetek leta prinese tudi sejem mode, ki ga prirejajo že nekaj let na Gospodarskem razstavišču. Vsakič pričakujemo od sejma novosti, ki naj bi jih prinesla taka prireditev. Iz leta v leto se izboljšuje nivo razstavljenega blaga. Tudi letos so prikazali razstavljalci veliko lepih stvari. V modnem pogledu še vedno prednjačijo tovarne pletenin in usnjenih izdelkov.

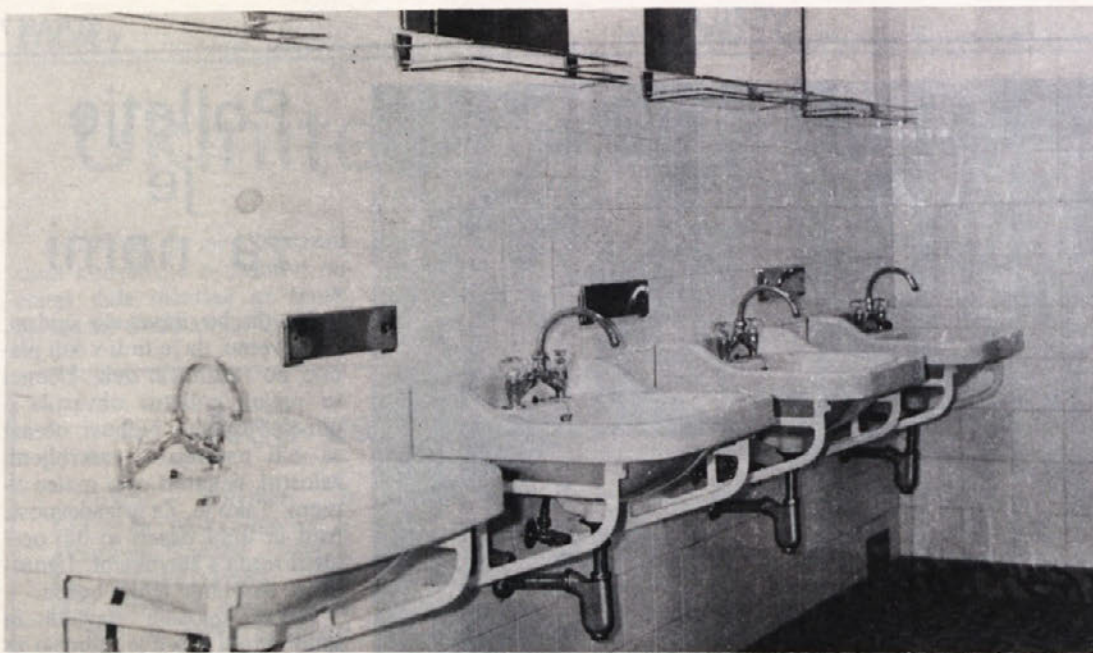
Tudi naša tovarna želi biti kar najbolj na tekočem z modo in lepoto. Za letošnji

sejem smo pripravili kolekcijo spalnih srajc in pižam iz domačega polsatena. Letos smo se odločili za nežno roza barvo, modeli pa so okrašeni s francosko čipko v isti barvi. Kolekcija teh srajč je uspela in smo dobili zanjo DIPLOMO SEJMA MODE.

Hkrati s sejmom pa so se odvijale v festivalni dvorani modne revije, in sicer vsak dan po dve: popoldanska in večerna. Na obeh revijah je s svojimi izdelki nastopala tudi Beti. In to uspešno.

ANAMARIJA VERNIK

V Mirni peči imajo v BETI lepo urejene sanitarije in kar je najvažnejše: vse je čisto. Malo več pozornosti čistoči pa bi lahko posvečali v matičnem podjetju. (Foto: Riznić)

Delo in košarka

V kolektivu je slišati različne govorce na račun privilegiranega položaja košarkarjev na delovnem mestu in o drugih pravicah, ki izvirajo iz delovnega razmerja. To je obravnaval upravni odbor košarkarskega kluba in podal naslednji uradni odgovor:

Vodstvo kluba skrbi za normalne razmere dela in bivanja igralcev KK Beti. Ker je košarka širšega družbenega pomena in ne samo rekreacija ožjega kroga ljudi, je naša naloga vzpostaviti normalne odnose s podjetji v Metliki, z občinsko skupščino in z družbeno-političnimi organizacijami ter s temeljno telesno kulturno skupnostjo. Vsi odnosi temeljijo na načelu demokratičnih dogovorov.

Vodstvo kluba se omejuje na kakršnokoli vplivanje na odnose v tovarni Beti, ki bi dajali zaposlenim košarkarjem večje pravice na delovnem mestu. V

podjetju imamo svoje interne akte, ki regulirajo poslovanje podjetja in medsebojne odnose. Nadalje imamo samoupravljalne in poslovodne organe, ki rešujejo tekočo problematiko iz vsakodnevnega življenja. Če se skozi tolike „filtre“ le še izcedi kakšna nepravilnost, je ne gre pripisovati vodstvu kluba. Dojeti moramo, da smo organizirani po temeljnih organizacijah združenega dela in da se v TOZD odloča o disciplini in o vseh drugih odnosih. Tehnični direktor ni pristojen za kadre v TOZD, ampak vodja TOZD in ostali samoupravni in poslovodni organi. Vodstvo kluba nima nič s tem, če delavec na stružnici prihaja na delo ob devetih namesto ob šestih, če je košarkar iz pletilnice preko noči postal „šef“, če si v kodranki izmenovodja zamenja izmeno, če pride v službo novi sodelavec, ki meri dvesto dva centi-

metra. itd. Vse to so stvari, ki naj jih rešujejo pristojni organi.

Vse kritike, ki so vmesne, naj se rešujejo na pravem mestu, ne pa za vogali, ker takšno ravnanje škodi ugledu kluba in podjetju. Košarkarski klub obstaja v interesu širšega kroga ljudi občine Metlika in ga je treba temu primerno obravnavati. Tudi klub ima svoj pravilnik in če nadzorni organi ugotove nepravilnosti, se lahko tudi ta organizacija ukine. V čigavem interesu je to?

ZA UO KK
ing. NIKOLA PODREBARAC

Zahvala

Ob boleči izgubi mame Dragice Crnić se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi v teh težkih trenutkih stali ob strani. Zahvala gre še posebno sindikalni organizaciji za podarjeni venec, prav tako pa tudi sodelavcem.

PETER CRNIČ

Dogovor

Na učiteljski konferenci so se dogovorili:

- izboljšati metode dela pri preverjanju znanja učencev,
- ne improvizirati učnih ur,
- več sodelovanja s kadrom iz drugih TOZD,
- poživiti oblike družbeno-političnega dela in organizirati predavanja in seminarje za predelavce, izmenovodje, starešine, SDS in predsednike družbeno-političnih organizacij v TOZD.

Kdaj bodo zasadili prvo lopato?

STEVICA MEDEK

Premajhna telovadnica

V našem mestu, na meji s hrvatsko bratsko republiko, stoji dvorana, ki ji predrzno pravimo telovadnica. Služi za vse in za vsakogar. Ves dan je živahno v njej: po njenem parketu hodi in tekajo tako učenci osnovne šole kot tudi malo večji dijaki poklicne šole Beti. Do petih popoldne. Potem se nagnetejo v dom Partizana košarkarji: pionirji, mladinci in člani ekipe. Joj, pozabil bi skoraj na veterane! Pardonček. Dvorana je zmeraj zasedena

(vmes je kdaj pa kdaj kakšna veselica pa kakšna kulturna prireditve). Tudi igralci namiznega tenisa se bore za svoj „prostor pod soncem“. Dvorani zaradi prezasedenosti lahko mirne duše rečemo: „škatlica vžigalic“. In te vžigalice včasih zanetijo ogenjček v obliki prepira, še bolj pa podžgo željo po novi telovadnici.

Kronika

Januarja smo zabeležili v BETI naslednje gibanje delovne sile:

METLIKA — prišli so: Marko Švent, Ivan Kapušin in Martin Težak. Podjetje so zapustili: Darinka Knez, Ljubica Brajkovec, Anica Šuštarčič, Miro Pavliha, Marjana Smole, Antonija Selko.

ČRNOMELJ — odšli: Marija Žalec, Marjana Flajnik, Francka Čadonič, Milena Mali.

MIRNA PEČ — odšla je Gabrijela Kavšek.

LJUBLJANA — odšla je Karolina Slabanja.

DOBOVA — prišle so: Ljubica Keržan, Štefica Šeronja, Verica Kraljič, Katica Rajter, Irena Polovič, Anča Balja. Odšli sta: Ana Preskar in Anica Miler.

Zahvala

Ob smrti naše drage mame Bare Benkovič se najlepše zahvaljujem sindikatu za podarjeni denar namesto vencev. Najlepša hvala vsem, ki so mi izrazili sožalje v težkih trenutkih!

BARA RUĐMAN
IN BENKOVIČ

Ženske, k telovadbi!

Profesor Oreščanin iz Karlovca je pripravljen voditi rekreacijske vaje za dekleta in žene, in sicer na Pungartu. Vaje bi bile dvakrat ali trikrat na teden: v ponedeljek, sredo in petek. Za celomesečno vadbo bi bilo treba odšteti 50 dinarjev. Prijavite se lahko pri tovarišu Medeku, vaditi pa bi pričeli 1. marca.

Ureja uredniški odbor: Slobodanka Videtič, Stevica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnikar, Milan Bračička, Marjan Pavlovič, Ivan Brodarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič, tehnična urednica: Risa Bačer. Izdaja Belokranjska trikotna industrija Metlika. **VEŽILO** izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stavak, filmi in prelom Dolenjski list, tiska KNJIGOTISK Novo mesto.